

OPEN KAMPIOENSCHAP VAN NEDERLAND

Floor van Donck behoudt den titel. — Boyer op de tweede plaats. — Grootte spanning op den laatsten dag.

WITTE OP DE ZESDE PLAATS

(Van onzen golfmedewerker.)

De laatste dag van het Internationaal open kampioenschap van Nederland op „De Pan” heeft een summum van spanning gebracht. Ten slotte is de jonge Belgische professional Floor van Donck er in geslaagd, den titel, dien hij het vorige jaar te Hilversum had gewonnen, te behouden. Met een totaal van 286 voor de 72 holes behaalde hij het kampioenschap voor de tweede maal in successie. De Fransche professional Auguste Boyer eindigde als tweede met een totaal van 288, terwijl de Britten Robertson en Denny beiden met een totaal van 294 de volgende plaats deelden. Taylor werd vijfde met 295, waarna als no. 6 de Nederlandsche oefenmeester Piet Witte volgde, die een totaal van 305 behaalde.

Het was wederom een stralende zomerdag, die tot het beste golf inspireerde. Een talrijk publiek, waaronder vijf o.m. den Commissaris der Koningin dr. L. N. H. Ridder Bosch van Rosenthal alsmede den adjudant van Z.K.H. Prins Bernhard, jhr. v. W. G. B. Rühl, opmerkten, volgde de verrichtingen der spelers. Van Donck en Boyer, die dezen laatsten dag samengeloot hadden, trokken de meeste belangstelling. Als vertoeren aan het hoofd van hun troepen schreden zij over de course. En er was onder deze troepen een voorbeeldige discipline, want diepe stilte heerste wanneer een der spelers aan slag was. Na een mooie approach dood bij de pin of een welgeslaagde lange putt volgde dan een spontaan applaus.

De ochtendronde.

Van Donck, die zich na den eersten dag met de vijfde plaats tevreden had moeten stellen, verbeterde reeds direct zijn positie door 's morgens een score van 69 binnen te brengen. Hij was uitgegaan in 37, zoodat bij de turn nog niets er op wees, dat hij een bijzondere score zou maken. Nadat hij de 10e in bogey 4 had gedaan, volgde op de laatste 11e een eagle 3. Van Donck's drive bedroeg hier zeker 300 meter, waarna hij met een perfecte approach den bal vrijwel doodlegde. De 12e ging in een birdie 2, de 13e wederom in een eagle 3, de 14e en 15e in bogey 4 en 3. „Nou is-ie beëindigde de ronde verder in bogey-cijfers, zoodat zijn score voor de tweede negen 32 werd (vijf slagen beneden bogey), en zijn ochtend-totaal 69. Bijna had hij het Zaterdag door Robertson gevestigde baanrecord van 68 gebroken, indien niet op enkele holes de bal de hole „gelypt” had. Aangezien Robertson 74 slagen noodig had gehad, was Van Donck thans gelijk gekomen met den Brit, beiden met een totaal van 216 voor 3×18 holes. Boyer kwam met 72 binnen en vormde met zijn totaal van 217 een ernstige bedreiging voor de beide eerstgenoemden. Ook met Denny en Taylor, wier totalen bij de lunch resp. 220 en 221 bedroegen, moest nog terdege rekening worden gehouden.

Wat de Nederlandsche deelnemers betreft, werd het beste resultaat gedurende de morgenronde behaald door Rühl, die 74 scorende en daarmee zijn totaal op 226 bracht, waardoor hij Dallemagne met 228 en Piet Witte met 229 nog achter zich liet, die respectievelijk 75 en 77 hadden gemaakt. Jhr. Calkoen had zich door een score van 77 als beste amateur weten te handhaven, terwijl Ragless door een keurige ronde van 74 zijn positie had verbeterd.

Robertson faalde 's middags.

Voor Robertson was het weten, door Boyer en Van Donck zoo nauw te worden bedreigd, blijkbaar te veel. Hij forceerde zijn slagen en week 's middags voor de eerste maal in dit toernooi van den rechten weg af, met als gevolg een 6 en eenige malen een 5, waardoor zijn totaal over de eerste negen holes tot 40 opliep. Boyer en Van Donck bleven steady golf spelen en bereikten de turn beiden in 35. Aangezien Robertson's cijfer hier reeds bekend was, begreep men, dat het kampioenschap thans over de laatste negen holes tusschen Boyer en Van Donck zou worden slist. Boyer, die wat de totalen betreft nog steeds een slag op Van Donck achter was, kwam met een birdie 3 gelijk met dezen laatste op de 10e. Op de 11e had Boyer tweemaal een slechte ligging, doch wist dank zij een lange putt toch nog een birdie 4 te scoren. Van Donck, die met twee slagen de green had bereikt, deed het echter nog beter en benutte een minstens even lange putt voor een eagle 3, waardoor hij weer een slag vóór kwam. Na een in 3 gehalveerde 12e, kwam Van Donck 2 slagen vóór met een birdie op de 13e, waar Boyer een 5 maakte tengevolge van het feit, dat zijn teeshot in een bunker eindigde.

De volgende drie holes werden in bogey-cijfers gehalveerd: 4, 3, 4, waarna Boyer door het missen van een korte putt op de 17e zelfs drie slagen op Van Donck achter kwam. Voor Van Donck had de strijd nog een enigszins emotioneel einde, aangezien hij op de laatste hole zijn tweede slag, vanuit een uphill-lie, in de rough pulde, een goeden recovery-slag maakte, doch toen op de green drie putts verbruikte, waardoor een 6 zijn kaart kwam ont-sieren. Boyer had de laatste hole normaal in bogey 5 gespeeld, zoodat Van Donck's totaal nog twee slagen onder dat van Boyer bleef: 286 tegen 288, met een laatste ronde van 70 resp. 71.

Daar Robertson met 78 was thuisgekomen kon slechts de robuste Denny nits bij een record-ronde zou maken. Van Donck's kampioenschap nog bedreigen. Denny scoorde echter evenals 's morgens 74, zoodat Van Donck zijn kampioentitel behield, ongetwijfeld tot ieders tevredenheid, want men heeft den jongen Belgischen oefenmeester dezer dagen weer leeren kennen niet alleen als een prima golfer met een prachtige, soepelen stijl, doch tevens als een sportsman van den eersten rang.

Witte, die zooals boven reeds vermeld als eerste Nederlander de zesde plaats bezette, bezit alle golfkwaliteiten voor een kampioengolfer, doch mist nog slechts de noodige wedstrijd-routine in internationale sfeer. Ook Rühl, de ex-captain van de Haagsche Golfclub (die thans als leermeester aan de Rosendaelsche G.C. verbonden is), onderscheidde zich in dit kampioenschap door met totaal van 309 als tweede Nederlander te eindigen. Het was jammer, dat zijn spel gedurende de laatste ronde ongunstig werd beïnvloed door een op de vierde hole ondervonden tegenslag. Hij had namelijk het ongeluk hier op zijn eigen bal in de rough te trappen, hetgeen hem twee strafslagen

gen kostte en een moreele inzinking veroorzaakte, waardoor hij voor de eerste negen holes 46 slagen noodig had.

Jhr. Calkoen van Limmen wist zijn gedurende de vorige rondes getoonden goeden vorm op den laatsten middag niet te handhaven en moest zijn plaats als eerste amateur afstaan aan Van Zinnick Bergmann, die 's middags zoowaar een keurige score van 76 binnenbracht en met een totaal van 318 de veertiende plaats bezette.

Na afloop vond in het fraaie clubhuis (waarvan de comfortabele nieuwe kleedkamer bij dit kampioenschap reeds goede diensten bewees) de prijuitreiking plaats door den voorzitter van „De Pan”, jhr. Ch. de Pestera. Wij laten hieronder de gedetailleerde scores volgen van de eerste vijftien aankomenden:

Kampioen F. van Donck (Royal Golfclub de Tervueren 286 (71—76—69—70); 2. A. Boyer (G. C. Nice) 288 (73—72—72—71); 3. en 4. F. Robertson (Ashridge G. C.) 294 (74—68—74—78); C. Denny (Thorpe Hall G. C.) 294 (73—73—74—74); 5. J. J. Taylor (Potters Bar) 295 (72—72—77—74); 6. P. Witte (de Dommel) 305 (75—77—77—76); 7. M. Dallemagne (St. Germain G. C.) 306 (80—73—75—78); 8. H. Rühl (Rosendaelsche G. C.) 309 (75—77—74—83); 9. en 10. F. Dyr (Göteborg G. C.) 310 (80—82—73—75); W. C. A. Hancock (private) 310 (79—75—78—78); 11. J. Woollam (Unattached) 312 (73—81—73—79); 12. W. G. L. Ragless (G. C. „Toxandria”) 315 (80—81—74—80); 13. J. Oosterveer (A'damsche G. C.) 316 (76—79—83—78); 14. O. van Zinnick Bergmann (de Dommel) 318 (83—80—72—75); eerste der amateurs: 15. jhr. mr. A. Calkoen van Limmen (de Pan) 320 (80—76—77—87), tweede amateur.

LAWNTENNIS

DE ZEGE VAN BUDGE

De situatie in den strijd Amerika—Duitschland is nog „open”!

WAT ZAL HET DUBBELSPEL VOOR RESULTAAT GEVEN?

Onze tennismedewerker schrijft ons uit Wimbledon:

Zonder onderscheid roemen de Engelsche Zondagsbladen het spel van Budge, zooals hij dat tegen Henkel speelde, als het sterkste, dat in de laatste jaren op Wimbledon gespeeld wordt. En dat wil wel iets zeggen... Want al wordt de naam niet genoemd, de vergelijking niet getrokken, tot het spel dat overtroffen geworden is door dat van den eenvoudigen Amerikaan, behoort dan toch ook dat van Perry.

„Heartbreaking” noemt de Observer het spel van Budge, een term die minder sentimenteel is dan de letterlijke vertaling in onze taal: „Heartbreaking”, omdat juist op de mooiste schoten van Henkel Budge nog moediger terug had; omdat de Duitse stormloop telkens weer door den Amerikaanschen tegen-stormloop onderboken ging. „Heart-breaking”, omdat Budge zoo permanent sterk was in zijn spel, zoo voorzien van verschillende slagen, dat elk tegenstander zich hulpeloos en zijn positie hulpeloos moet gevoelen.

De keuze van Grant, inplaats van Parker, beoordeelen de Engelsche bladen niet. Zij plaatsen zich op het standpunt, dat de interne aangelegenheden van de Amerikaansche ploeg hen niet regardeert, althans zoolang het een wedstrijd betreft welke niet tegen Engeland gaat! Maar de Engelsche journalist, die naast ons zat, wees ons wel op den Amerikaanschen aanvoerder, keurig in een rieten stoel op een mat naast den scheidsrechter geïnstalleerd, de Duitse aanvoerder Kleinschroth aan den anderen kant. Inderdaad was het de moeite waard die twee aanvoerders waar te nemen,

CONCOURS-HIPPIQUE TE DEN HAAG

Stal Duindal wint het behendigheds-springconcours. Pasman zegeviert in het barrière-springconcours.

GLORIEDAG VOOR DEN HEER MODDERMAN

Ook de tweede dag was een echte zomersche dag. Voor de paarden ideaal weer: niet te warm. Het publiek was in veel groteren getale dan den eersten dag naar het Westbroekpark gekomen. Laten we hopen, dat dit een

CONCOURS-HIPPIQUE TE DEN HAAG. — een hindernis in het be